

OKÓLNIK

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

40/2021

Płock – dnia 30 grudnia 2021 r.

205

KONGREGACJA DS. KULTU BOŻEGO I DYSCYPLINY SAKRAMENTÓW ODPOWIEDZI NA WĄTPLIWOŚCI

w sprawie niektórych postanowień Listu Apostolskiego
w formie «Motu proprio» *TRADITIONIS CUSTODES* papieża FRANCISZKA

DO PRZEWODNICZĄCYCH KONFERENCJI EPISKOPATÓW

Eminencjo / Ekscelencjo,

po opublikowaniu przez papieża Franciszka Listu Apostolskiego w formie «Motu proprio» *Traditionis custodes* na temat używania ksiąg liturgicznych sprzed reformy Soboru Watykańskiego II, dotarły do Kongregacji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów – która sprawuje władzę Stolicy Apostolskiej w sprawach należących do jej kompetencji (por. *Traditionis custodes*, nr 7) – różne prośby o wyjaśnienie jego właściwego zastosowania. Niektóre pytania były zgłaszane z różnych miejsc i z większą częstotliwością: dlatego po ich dokładnej ocenie, po poinformowaniu Ojca Świętego i uzyskaniu jego zgody, obecnie publikowane są odpowiedzi na najczęściej pojawiające się pytania.

Tekst Motu proprio i towarzyszący mu list do wszystkich biskupów jasno wyrażają powody decyzji papieża Franciszka. Pierwszym celem jest kontynuacja „nieustannego poszukiwania komunii kościelnej” (*Traditionis custodes*, *Wstęp*), co wyraża się uznaniem w księgach liturgicznych promulgowanych przez Świętych Papieży Pawła VI i Jana Pawła II, zgodnie z dekretami Soboru Watykańskiego II, jedyny wyraz *lex orandi* Rytu rzymskiego (por. *Traditionis custodes*, nr 1). W tym kierunku chcemy podążać i taki jest sens odpowiedzi, które tutaj publikujemy: każda przepisana norma ma zawsze za jedyny cel strzeżenie daru jedności kościelnej, idąc razem, z przekonaniem umysłu i serca, w kierunku wskazanym przez Ojca Świętego.

Przykro jest patrzeć, jak najgłębsza więź jedności – uczestnictwo w jednym łamanym Chlebie, którym jest Jego Ciało złożone w ofierze, aby wszyscy stanowili jedno (por. J 17, 21) – staje się przyczyną podziału: jest zadaniem Biskupów, „z Piotrem i pod zwierzchnictwem Piotra” (*cum Petro et sub Petro*), zachować komunie, warunek konieczny – przypomina nam o tym apostoł Paweł (por. 1 Kor 11, 17-34) – aby uczestniczyć w uczcie eucharystycznej.

Jeden fakt jest niezaprzeczalny: Ojcowie soborowi czuli pilną potrzebę reformy, aby prawda celebrowanej wiary ukazywała się coraz bardziej w całym swoim pięknie, a Lud Boży wzrastał w pełnym, czynnym i świadomym udziale w celebracji liturgicznej (por. *Konstytucja o liturgii świętej*, nr 14), która jest aktualizacją historii zbawienia, pamiątką Paschy Pana, naszej jedynej nadziei.

Jako Pasterze nie możemy poddawać się jałowemu polemikom, zdolnym jedynie do tworzenia podziałów, w których rytualny fakt jest często wykorzystywany przez wizje ideologiczne. Wszyscy jesteśmy raczej wezwani do ponownego odkrycia wartości reformy liturgicznej poprzez ochronę prawdy i piękna Rytu, który ta reforma nam ofiarowała. Aby tak się stało, zdajemy sobie sprawę, że konieczna jest odnowiona i ciągła formacja liturgiczna zarówno prezbiterów, jak i wiernych świeckich.

Na uroczystym zamknięciu drugiej sesji Soboru (4 grudnia 1963) św. Paweł VI wyraził się następująco (nr 11):

„W końcu ta żarliwa i złożona dyskusja nie była pozbawiona obfitych owoców: w istocie ten temat, który został poruszony przed wszystkimi innymi i który w pewnym sensie wyróżnia się w Kościele zarówno ze względu na swoją naturę, jak i godność – mamy na myśli świętą Liturgie – doszedł

do szczęśliwego zakończenia i dzisiaj jest on ogłoszony przez Nas uroczyście. Dlatego nasza dusza weseli się szczerą radością. W tym fakcie uznajemy, że przestrzegany jest właściwy porządek wartości i obowiązków: w ten sposób uznaliśmy, że honorowe miejsce musi być zarezerwowane dla Boga; że jako pierwszy obowiązek jesteśmy zobowiązani wznosić modlitwy do Boga; że święta liturgia jest głównym źródłem tej boskiej wymiany, w której zostaje nam przekazane życie Boże, jest pierwszą szkołą naszej duszy, pierwszym darem, jaki winien być dany przez nas ludowi chrześcijańskiemu, zjednoczonemu z nami w wierze i wytrwałości modlitwy; wreszcie – pierwszym wezwaniem dla ludzkości, aby rozwiązać swój niemy język w świętych i szczerych modlitwach i poczuć tę niewysłowioną odradzającą siłę duszy, która jest nieodłączna ze śpiewaną z nami pieśnią chwały Boga i nadzieją ludzi, przez Jezusa Chrystusa i w Duchu Świętym”.

Kiedy papież Franciszek (Przemówienie do uczestników 68. Narodowego Tygodnia Liturgicznego, Rzym, 24 sierpnia 2017 r.) przypomina nam, że „po tym nauczaniu, po tej długiej drodze możemy z pewnością i z autorytetem Urzędu Nauczycielskiego stwierdzić, że reforma liturgiczna jest nieodwracalna”, pragnie on wskazać jedyny kierunek, w którym jako Pasterze jesteśmy wezwani, aby z radością kierować nasze zaangażowanie.

Maryi, Matce Kościoła, zawierzamy naszą posługę, aby „zachować jedność ducha poprzez więź pokoju” (Ef 4, 3).

W siedzibie Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, 4 grudnia 2021 r., w 58. rocznicę ogłoszenia Konstytucji o Świętej Liturgii *Sacrosanctum Concilium*.

† Arthur Roche
Prefekt

Papież Franciszek podczas audiencji udzielonej prefektowi Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów w dniu 18 listopada 2021 r. został poinformowany i wyraził zgodę na publikację tych RESPONSA AD DUBIA wraz z UWAGAMI WYJAŚNIAJĄCYMI.

****

Traditionis custodes

Art. 3. W diecezjach, w których dotychczas jest obecna jedna lub więcej grup celebrujących według Mszału sprzed reformy z 1970 r., biskup:

[...]

§2. niech wskaże jedno lub więcej miejsc, w których wierni należący do tych grup mogą gromadzić się na sprawowanie Eucharystii (jednak nie w kościołach parafialnych i bez tworzenia nowych parafii personalnych);

Odnosnie do postawionej kwestii:

Czy tam, gdzie nie ma możliwości wskazania kościoła, kaplicy lub oratorium, które mogłyby przyjąć wiernych celebrujących według *Missale Romanum (editio typica 1962)*, biskup diecezjalny może zwrócić się do Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów o dyspensę od rozporządzenia Motu proprio *Traditionis custodes* (art. 3 § 2), a zatem dopuścić celebrację w kościele parafialnym?

Odpowiada się:

Twierdząco.

Uwaga wyjaśniająca.

Motu proprio *Traditionis custodes* w art. 3 § 2 wskazuje, aby w diecezjach, w których do tej pory istnieje jedna lub więcej grup celebrujących według Mszału sprzed reformy z 1970 r., biskup wskazał „jedno lub więcej miejsc, w których wierni należący do tych grup mogą gromadzić się na sprawowanie Eucharystii (jednak nie w kościołach parafialnych i bez tworzenia nowych parafii personalnych)”. Wyłączenie kościoła parafialnego oznacza, że sprawowanie Eucharystii według poprzedniego rytu, jako zezwolenie ograniczone do ww. grup, nie należy do zwykłego życia wspólnoty parafialnej.

Kongregacja ta, sprawując władzę Stolicy Apostolskiej w zakresie swoich kompetencji (por. *Traditionis custodes*, nr 7), może na prośbę biskupa diecezjalnego zezwolić na wykorzystanie kościoła parafialnego do celebracji zgodnie z *Missale Romanum* z 1962 r. tylko w przypadku stwierdzenia niemożności skorzystania z innego kościoła, oratorium lub kaplicy. Ocenę tej niemożności należy przeprowadzić ze skrupulatną uwagą.

Co więcej, nie jest stosowne, aby taką celebrację włączać do planu Mszy parafialnych, ponieważ uczestniczą w niej tylko wierni należący do grupy. Wreszcie należy unikać zbieżności z działalnością duszpasterską wspólnoty parafialnej. Rozumie się, że gdy inna lokalizacja stanie się dostępna, takie zezwolenie zostanie wycofane.

W przepisach tych nie ma intencji marginalizowania wiernych, którzy są zakorzenieni w poprzedniej formie celebracyjnej: mają one jedynie na celu przypomnienie, że mamy do czynienia tutaj z ustępstwem ze względu na troskę o ich dobro (ze względu na powszechne stosowanie jedyne *lex orandi* Rytu rzymskiego), a nie okazją do promowania poprzedniego rytu.

Traditionis custodes

Art. 1. Księgi liturgiczne promulgowane przez świętych papieży Pawła VI i Jana Pawła II, zgodnie z dekretami Soboru Watykańskiego II, są jedynym wyrazem lex orandi Rytu rzymskiego.

Art. 8. Wcześniejsze normy, instrukcje, zezwolenia i zwyczaje, które nie są zgodne z postanowieniami niniejszego Motu proprio, zostają uchylone.

Oдноśnie do postawionej kwestii:

Czy jest możliwe, zgodnie z postanowieniami Motu proprio *Traditionis custodes*, sprawowanie sakramentów z użyciem *Rituale Romanum* i *Pontificale Romanum* sprzed reformy liturgicznej Soboru Watykańskiego II?

Odpowiada się:

Przecząco.

Jedynie w przypadku kanonicznie erygowanych parafii personalnych, które zgodnie z postanowieniami Motu proprio *Traditionis custodes* celebrują według *Missale Romanum* z 1962 r., biskup diecezjalny jest upoważniony do udzielenia zezwolenia na korzystanie wyłącznie z *Rituale Romanum* (ostatnia *editio typica* 1952), a nie *Pontificale Romanum* sprzed reformy liturgicznej Soboru Watykańskiego II.

Uwaga wyjaśniająca.

Motu proprio *Traditionis custodes* pragnie przywrócić w całym Kościele Rytu rzymskiego jedną i identyczną modlitwę, która wyraża jego jedność, zgodnie z księgami liturgicznymi ogłoszonymi przez Świętych Papieży Pawła VI i Jana Pawła II, zgodnie z dekretami Soboru Watykańskiego II i zgodnie z tradycją Kościoła.

Biskup diecezjalny jako moderator, promotor i stróż całego życia liturgicznego, powinien starać się, aby w jego diecezji powrócono do jednolitej formy celebracyjnej (por. papież Franciszek, *List do Biskupów całego świata towarzyszący tekstowi Motu proprio „Traditionis custodes”*).

Kongregacja ta, sprawując władzę Stolicy Apostolskiej w sprawach należących do jej kompetencji (por. *Traditionis custodes*, nr 7), stoi na stanowisku, że celem podążania w kierunku wskazanym przez Motu proprio, nie należy zezwalać na używanie *Rituale Romanum* i *Pontificale Romanum* sprzed reformy liturgicznej, ksiąg liturgicznych, które podobnie jak wszystkie poprzednie normy, instrukcje, koncepcje i zwyczaje, zostały uchylone (por. *Traditionis custodes*, nr 8).

Jedynie w przypadku kanonicznie erygowanych parafii personalnych, które zgodnie z postanowieniami Motu proprio *Traditionis custodes* celebrują z *Missale Romanum* z 1962 r., biskup diecezjalny jest upoważniony do udzielenia licencji na korzystanie wyłącznie z *Rituale Romanum* (ostatnia *editio typica* 1952), a nie *Pontificale Romanum* sprzed reformy liturgicznej Soboru Watykańskiego II. Należy pamiętać, że formuła sakramentu bierzmowania została zmieniona dla całego Kościoła łacińskiego przez św. Pawła VI Konstytucją Apostolską *Divinae consortium naturae* ((15 sierpnia 1971).

Postanowienie to ma na celu podkreślenie potrzeby wyraźnego potwierdzenia kierunku wskazanego przez Motu proprio, które w księgach liturgicznych ogłoszonych przez Świętych Papieży Pawła VI i Jana Pawła II, zgodnie z dekretami Soboru Watykańskiego II, widzi jedyny wyraz *lex orandi* Rytu rzymskiego (por. *Traditionis custodes*, nr 1).

Realizując te postanowienia, należy zadbać o to, aby towarzyszyć tym, którzy są zakorzenieni w poprzedniej formie celebracyjnej, ku pełnemu zrozumieniu wartości celebracji w formie rytualnej, przekazanej nam przez reformę Soboru Watykańskiego II, poprzez odpowiednią formację, która pozwala odkryć, że ta forma jest świadectwem wiary niezmiennej, wyrazem odnowionej eklezjologii, podstawowym źródłem duchowości życia chrześcijańskiego.

Traditionis custodes

Art. 3. W diecezjach, w których dotychczas jest obecna jedna lub więcej grup celebrujących według Mszału sprzed reformy z 1970 r., biskup:

§1. niech się upewni, że grupy te nie wykluczają ważności i prawowitości reformy liturgicznej, nakazów Soboru Watykańskiego II i Magisterium Papieży;

Odnosnie do postawionej kwestii:

Czy w przypadku, gdy prezbiter, któremu zezwolono na używanie *Missale Romanum* z 1962 r., nie uznaje ważności i prawowitości koncelebracji – odmawiając koncelebrowania, w szczególności podczas Mszy Krzyżma – może nadal korzystać z takiego pozwolenia?

Odpowiada się:

Przecząco.

Jednak przed cofnięciem zezwolenia na korzystanie z *Missale Romanum* z 1962 r. biskup powinien zadbać o nawiązanie braterskiego spotkania z prezbiterem, aby upewnić się, że taka postawa nie wyklucza ważności i prawomocności reformy liturgicznej, nakazów Soboru Watykańskiego II i Urzędu Nauczycielskiego Papieży oraz aby podjąć się towarzyszenia mu w zrozumieniu wartości koncelebracji, w szczególności w Mszy Krzyżma.

Uwaga wyjaśniająca.

Art. 3 § 1 Motu proprio *Traditionis custodes* zwraca się do biskupa diecezjalnego o upewnienie się, że grupy, które proszą o sprawowanie Mszy według *Missale Romanum* z 1962 r. „nie wykluczają ważności i prawomocności reformy liturgicznej, nakazów Soboru Watykańskiego II i Magisterium Papieży”.

Św. Paweł mocno przypomina wspólnocie Koryntu, aby żyła jednością jako koniecznym warunkiem uczestniczenia w uczcie eucharystycznej (por. 1 Kor 11, 17-34).

W liście wysłanym do Biskupów całego świata, towarzyszącym tekstowi Motu proprio *Traditionis custodes*, Ojciec Święty wyraża się w ten sposób: «Ponieważ „czynności liturgiczne nie są prywatnymi czynnościami, lecz uroczyście sprawowanymi obrzędami Kościoła, który jest «sakramentem jedności» (por. *Konstytucja o liturgii świętej*, nr 26), muszą być one sprawowane w jedności z Kościołem. Sobór Watykański II, potwierdzając zewnętrzne więzy włączenia do Kościoła – wyznanie wiary, sakramentów, wspólnoty – potwierdził za św. Augustynem, że warunkiem zbawienia jest trwanie w Kościele nie tylko „ciałem”, ale i „sercem” (por. *Konstytucja dogmatyczna o Kościele*, nr 14)».

Wyrażna wola nieuczestniczenia w koncelebracji, w szczególności we Mszy Krzyżma, wydaje się wyrażać brak akceptacji zarówno reformy liturgicznej, jak i komunii kościelnej z biskupem, co jest niezbędnym wymogiem do skorzystania z zezwolenia na sprawowanie Mszy według *Missale Romanum* z 1962 r.

Jednak przed cofnięciem zezwolenia na korzystanie z *Missale Romanum* z 1962 r. biskup powinien dać prezbiterowi czas potrzebny na szczerą konfrontację w kwestii najgłębszych powodów, które skłaniają go do nieuznania wartości koncelebracji, w szczególności we Mszy pod przewodnictwem biskupa, zapraszając go, aby w wymownym obrzędzie koncelebracji przeżywał tę komunie kościelną, która jest warunkiem potrzebnym do uczestniczenia w ofierze eucharystycznej.

Traditionis custodes

Art. 3. W diecezjach, w których dotychczas jest obecna jedna lub więcej grup celebrujących według Mszału sprzed reformy z 1970 r., biskup:

§3. niech ustanowi we wskazanym miejscu dni, w których dozwolone są celebracje eucharystyczne z użyciem Mszału rzymskiego, promulgowanego przez św. Jana XXIII w 1962 r. W tych celebracjach czytania niech będą wygłaszane w językach narodowych, z wykorzystaniem przekładów Pisma Świętego do użytku liturgicznego, zatwierdzonych przez właściwe Konferencje Episkopatów;

Odnosnie do postawionej kwestii:

Czy w celebracji Eucharystii z użyciem *Missale Romanum* z 1962 r. można używać do czytań pełnego tekstu Biblii, wybierając perykopy wskazane w tym samym Mszale?

Odpowiada się:

Twierdząco.

Uwaga wyjaśniająca.

Art. 3 § 3 Motu proprio *Traditionis custodes* stanowi, że czytania mają być proklamowane w języku ojczystym, przy użyciu przekładów Pisma Świętego zatwierdzonych do użytku liturgicznego przez odpowiednie Konferencje Episkopatów.

Ponieważ teksty czytań są zawarte w samym Mszału, a zatem nie istnieje księga Lekcjonarza, w celu zachowania postanowień Motu proprio należy koniecznie odwołać się do księgi Pisma Świętego w przekładzie zatwierdzonym przez poszczególne Konferencje Episkopatów do użytku liturgicznego, wybierając perykopy wskazane w *Missale Romanum* z 1962 r.

Nie będzie możliwe publikowanie Lekcjonarza w języku ojczystym, podających cykl czytań poprzedniego rytu.

Należy pamiętać, że obecny Lekcjonarz jest jednym z najcenniejszych owoców reformy liturgicznej Soboru Watykańskiego II. Publikacja Lekcjonarza, oprócz przewyciężenia „pełnej” formy *Missale Romanum* z 1962 r., celem powrócenia do starożytnej tradycji poszczególnych ksiąg odpowiadających poszczególnym posługom, urzeczywistnia nadzieje zawarte w *Konstytucji o liturgii świętej*, nr 51: „Aby tym obficie zastawić wiernym stół słowa Bożego, należy szerzej otworzyć skarbiec biblijny, tak by w określonej liczbie lat odczytać ludowi ważniejsze części Pisma Świętego”.

Traditionis custodes

Art. 4. Prezbiterzy wyświęceni po opublikowaniu niniejszego Motu proprio, którzy chcą celebrować według Missale Romanum z 1962 r., muszą zwrócić się z formalną prośbą do biskupa diecezjalnego, który przed udzieleniem zezwolenia skonsultuje się ze Stolicą Apostolską.

Odnosnie do postawionej kwestii:

Czy biskup diecezjalny musi być upoważniony przez Stolicę Apostolską, aby mógł zezwalać na sprawowanie Mszy według *Missale Romanum* z 1962 r. prezbiterom wyświęconym po opublikowaniu Motu proprio *Traditionis custodes* (por. *Traditionis custodes* nr 4)?

Odpowiada się:

Twierdząco.

Uwaga wyjaśniająca.

Tekst łaciński (oficjalny tekst, do którego należy się odnieść) w art. 4 brzmi następująco: „Presbyteri ordinati post has Litteras Apostolicas Motu proprio datas promulgatas, celebrare volentes iuxta *Missale Romanum* anno 1962 editum, petitionem formalem Episcopo dioecetano mittere debent, qui, ante concessionem, a Sede Apostolica licentiam rogabit”.

Nie jest to zwykła konsultacja, ale potrzebne upoważnienie udzielone biskupowi diecezjalnemu przez Kongregację ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, która sprawuje władzę Stolicy Apostolskiej w sprawach należących do jej kompetencji (por. *Traditionis custodes*, n. 7).

Dopiero po otrzymaniu takiego upoważnienia biskup diecezjalny będzie mógł zezwolić prezbiterom wyświęconym po opublikowaniu Motu proprio (16 lipca 2021) do sprawowania Mszy według *Missale Romanum* z 1962 roku.

Norma ta ma na celu pomoc biskupowi diecezjalnemu w ocenie tej prośby: jego rozeznanie zostanie należycie uwzględnione przez Kongregację ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów.

Motu proprio jasno wyraża wolę, aby za jedyny wyraz *lex orandi* Rytu rzymskiego uznawano prawo modlitwy zawarte w księgach liturgicznych promulgowanych przez świętych Papieży Pawła VI i Jana Pawła II, zgodnie z dekretami Soboru Watykańskiego II: jest zatem absolutnie pożądane, aby prezbiterzy wyświęceni po opublikowaniu Motu proprio podzielali to pragnienie Ojca Świętego.

Pragnąc z pieczołowitością podążać w kierunku wskazanym przez Papieża Franciszka, zachęca się wszystkich formatorów seminaryjnych do towarzyszenia przyszłym diakonom i prezbiterom w zrozumieniu i doświadczeniu bogactwa reformy liturgicznej, której pragnął Sobór Watykański II: ona umiejętnie doceniła każdy element Rytu rzymskiego i uprzywilejowała – jak życzyli sobie Ojcowie soborowi – pełne, świadome i czynne uczestnictwo całego Ludu Bożego w liturgii (por. *Konstytucja o liturgii świętej*, nr 14), głównym źródle autentycznej duchowości chrześcijańskiej.

Traditionis custodes

Art. 5. Prezbiterzy, którzy już celebrują według Missale Romanum z 1962 r., poproszą biskupa diecezjalnego o pozwolenie na dalsze korzystanie z tego uprawnienia.

Odnosnie do postawionej kwestii:

Czy prawo do celebracji z użyciem *Missale Romanum* z 1962 r. może być przyznane czas określony (*ad tempus*)?

Odpowiada się:

Twierdząco.

Uwaga wyjaśniająca.

Decyzja o umożliwieniu korzystania z *Missale Romanum* z 1962 r. na określony czas – taki, jaki biskup diecezjalny uzna za stosowny – jest nie tylko możliwy, ale także zalecany: koniec wyznaczonego okresu daje możliwość sprawdzenia, czy wszystko jest w harmonii z kierunkiem wyznaczonym przez Motu proprio. Wynik tej weryfikacji może stanowić podstawę do przedłużenia lub zawieszenia zezwolenia.

Odnosnie do postawionej kwestii:

Czy przyznane przez biskupa diecezjalnego uprawnienie do celebracji z użyciem *Missale Romanum* z 1962 r. obowiązuje tylko na terenie jego diecezji?

Odpowiada się:

Twierdząco.

Odnosnie do postawionej kwestii:

Czy w przypadku nieobecności lub niemożności upoważnionego prezbitera, osoba go zastępująca musi mieć również formalne upoważnienie?

Odpowiada się:

Twierdząco.

Odnosnie do postawionej kwestii:

Czy diakoni i ustanowieni do posługi, uczestniczący w celebracji z użyciem *Missale Romanum* z 1962 r. muszą być upoważnieni przez biskupa diecezjalnego?

Odpowiada się:

Twierdząco.

Odnosnie do postawionej kwestii:

Czy prezbiter upoważniony do sprawowania Mszy według *Missale Romanum* z 1962 r., który ze względu na swój urząd (proboszcz, kapelan,...) celebrował w dni powszednie również z użyciem *Missale Romanum* reformy Soboru Watykańskiego II, może binować z użyciem *Missale Romanum* z 1962 roku?

Odpowiada się:

Przecząco.

Uwaga wyjaśniająca.

Proboszcz lub kapelan, który pełniąc swój urząd celebrował w dni powszednie z użyciem aktualnego *Missale Romanum*, który jest jedynym wyrazem *lex orandi* Rytu rzymskiego, nie może binować z użyciem *Missale Romanum* z 1962 r., ani w grupie, ani indywidualnie.

Nie jest możliwe zezwolenie na binację, ponieważ nie zachodzi przypadek „słusznej przyczyny” lub „konieczności duszpasterskiej” wymagany przez kan. 905 § 2: prawo wiernych do sprawowania Eucharystii nie jest w żaden sposób odmawiane, ponieważ istnieje możliwość uczestniczenia w Eucharystii w aktualnej formie obrzędowej.

Odnosnie do postawionej kwestii:

Czy prezbiter upoważniony do sprawowania Mszy według *Missale Romanum* z 1962 r. może celebrować z tego samego Mszału w tym samym dniu dla innej grupy wiernych, która otrzymała upoważnienie?

Odpowiada się:

Przecząco.

Uwaga wyjaśniająca.

Nie jest możliwe zezwolenie na binację, ponieważ nie zachodzi przypadek „słusznej przyczyny” lub „konieczności duszpasterskiej” wymagany przez kan. 905 § 2: prawo wiernych do sprawowania Eucharystii nie jest w żaden sposób odmawiane, ponieważ istnieje możliwość uczestniczenia w Eucharystii w aktualnej formie obrzędowej.

SŁOWO ZACHĘTY BISKUPA PIOTRA LIBERY
PRZED UROCZYSTOŚCIĄ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO I ORSZAKIEM TRZECH KRÓLI

**Drodzy Organizatorzy Orszaków Trzech Króli!
Kochani Bracia i Siostry!**

Radość i wdzięczność Bogu przepełniają nasze serca, ponieważ w swej Opatrzności, mimo trudów i otaczającej nas niepewności, pozwala nam ponownie organizować Orszaki Trzech Króli w parafiach naszej diecezji. W Płocku odbędzie się on już po raz jedenasty.

Hasłem tegorocznego wędrowania są słowa z kolędy: *Z narodzenia Pana dzień dziś wesoly!* Chrześcijańska radość to nie tylko uśmiech na twarzy, ale głębokie przekonanie, że Pan jest dla nas Ojcem, Bratem i Przewodnikiem. *Dzień dziś wesoly*, ponieważ Pan objawił się całemu światu.

Rok 2022 został ustanowiony Rokiem Romantyzmu Polskiego, w 200. rocznicę wydania *Ballad i romansów* Adama Mickiewicza. Ten genialny Wieszcz w swoim dramacie *Dziady część III*, w usta anioła włożył piękne słowa o Objawieniu Pana: „Kiedym z gwiazdą nadziei / Leciał świecąc Judei, / Hymn Narodzenia śpiewali Anieli: / Mędrzy nas nie widzieli, / Królowie nie słyszeli. / Pastuszkowie postrzeegli, / I do Betlejem biegli: / Pierwsi wieczną mądrość witali, / Wieczną władzę uznali, / Biedni, prości i mali” (w. 211-220). Królów prowadziła gwiazda i pewnie nie słyszeli śpiewu aniołów, którzy przemówili do pasterzy, ludzi najprostszych i najmniejszych. Boże Narodzenie i Objawienie Pańskie pokazują, że Bóg chce być bliski każdemu i znajdzie właściwą drogę, by dotrzeć do serca ludzkiego. Orszak to nasze wspólne wędrowanie na spotkanie z Emmanuelem, Bogiem z nami.

Zawieram Miłosiernemu Ojcu wszystkie osoby, stowarzyszenia, instytucje i ludzi dobrej woli, dzięki którym kolejny raz wychodzimy na ulice miast i wsi diecezji płockiej w Orszakach Trzech Króli, by pokazać, że to jest nasze chrześcijańskie, Boże świętowanie. Wyrazem tego jest pełen nadziei śpiew kolęd, które znają młodszy i starsi, dzieci i rodzice, kapłani i osoby konsekrowane. Zachęcam wszystkich do wzięcia udziału w tych barwnych orszakach oraz okazania naszej wiary w Boga i miłości do braci.

Na czas Orszaków Trzech Króli i całą uroczystość Objawienia Pańskiego z serca wszystkim błogosławię: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Płock, dnia 1 stycznia 2022 r.

W uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

Wasz biskup Piotr

ZARZĄDZENIE: Słowo Biskupa Piotra proszę odczytać wiernym w niedzielę, 2 stycznia 2022 r., podczas wszystkich Mszy św., w ramach ogłoszeń parafialnych.

Płock, dnia 28 grudnia 2021 r.

† *Mirosław Milewski*
Wikariusz Generalny

KOMUNIKAT WIKARIUSZA GENERALNEGO
Z OKAZJI 25. ROCZNICY SAKRY BISKUPIEJ BISKUPA PŁOCKIEGO PIOTRA LIBERY

W uroczystość Objawienia Pańskiego, 6 stycznia 2022 r., minie 25 lat od dnia święceń biskupich naszego Pasterza, biskupa Piotra Libery. Otrzymał je w bazylice św. Piotra w Watykanie z rąk papieża Jana Pawła II, któremu towarzyszyli arcybiskup Giovanni Battista Re (obecnie kardynał, dziekan Kolegium Kardynalskiego) oraz arcybiskup Myrosław Marusyn (zmarły w 2009 r. sekretarz Kongregacji ds. Kościołów Wschodnich).

Dobremu Bogu dziękujemy za posługę pasterską biskupa Piotra, najpierw w archidiecezji katowickiej, następnie w strukturach Konferencji Episkopatu Polski, zaś od 2007 r. na stolicy biskupiej w Płocku. Niech dzień uroczystości Objawienia Pańskiego będzie okazją do modlitwy w naszych parafiach w intencji naszego Pasterza, by „Bóg, który jest miłością”, wspierał go w towarzyszeniu ludowi Bożemu Mazowsza i Ziemi Dobrzyńskiej w wędrówce wiary śladami Jezusa Miłosiernego.

Święty Papież Polak tamtego pamiętnego dnia 1997 r. życzył świętym biskupom: „Wzmocnienia jego pomocą idźcie bez wahania; bądźcie wiernymi i odważnymi apostołami Chrystusa, głosząc i dając świadectwo Ewangelii, światłości, która oświeca wszystkie narody. Nie lękajcie się! Chrystus jest z nami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata (por. Mt 28,20). «Jezus Chrystus ten sam wczoraj, dzisiaj... i na wieki» (Hbr 13,8)”. Niech św. Stanisław Kostka, patron naszej diecezji, wyprasza Księdzu Biskupowi u Chrystusa, Arcykapłana dóbr przyszłych, wszelkie dobro i błogosławieństwo na dalsze lata pasterskiego prowadzenia Kościoła Płockiego.

W związku z rocznicą srebrnego jubileuszu sakry biskupa Piotra proszę Czcigodnych Księży o umieszczenie w modlitwie wiernych w dniu uroczystości Objawienia Pańskiego wezwania w intencji naszego Jubilata, zaś po Modlitwie po Komunii, w czasie wszystkich Mszy św., o odmówienie następujących oracji:

K. Panie, wysłuchaj modlitwę naszą.

W. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

K. Módlmy się.

Boże, wiekuisty Pasterzu wiernych, Ty troskliwie kierujesz Kościołem i rządzisz nim z miłością, spraw, niech Twój sługa, biskup Piotr, którego postawiłeś na czele swojego ludu, prowadził go w imieniu Chrystusa, niech go uświęca sprawując sakramenty i rządzi nim zgodnie z Twoją wolą. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

K. Pod Twoją obronę uciekamy się...

Płock, dnia 29 grudnia 2021 r.

† *Mirosław Milewski*
Wikariusz Generalny

208

KOMUNIKATY WYDZIAŁU DS. RODZIN

1. List Franciszka z okazji Roku Rodziny

Dn. 26 grudnia 2021 r. Ojciec Święty Franciszek przesłał do *Listo do małżonków z okazji Roku „Rodzina «Amoris laetitia»*”. Zachęcam do zapoznania się z nim i wykorzystania w duszpasterskiej posłudze rodzinom naszej diecezji: <https://www.vatican.va/content/francesco/pl/letters/2021/documents/20211226-lettera-sposi-anno-famiglia-amorislaetitia.html>.

2. Fałszywe zaświadczenia

Kuria Diecezjalna w Kaliszu informuje „o pojawieniu się w obiegu publicznym fałszywych zaświadczeń o odbyciu kursu przedmałżeńskiego z pieczęcią i podpisem ks. prałata Jacka Ploty, proboszcza parafii pw. Wniebowzięcia NMP i kustosza narodowego sanktuarium św. Józefa w Kaliszu. W pieczęci podłużnej używana jest nieprawdziwa nazwa parafii – sanktuarium św. Józefa w Kaliszu z kościołem parafialnym pw. Wniebowzięcia NMP. Prowadzona jest także nielegalna sprzedaż spreparowanych zaświadczeń za pomocą platformy internetowej OLX”. Przykłady fałszywych zaświadczeń zamieszczone są na stronie internetowej www.plockierodziny.pl. Niedawno przestrzegano nas także o podobnym procederze podszywania się pod kursy prowadzone rzekomo przez krakowskich ojców dominikanów.

Proszę Czcigodnych Księży o zwracanie uwagi na przedstawiane przez narzeczonych zaświadczenia o odbytych kursach, jak i inne dokumenty, okazywane przy okazji udzielania sakramentów świętych.

Płock, dnia 28 grudnia 2021 r.

Ks. Wojciech Kućko
Dyrektor Wydziału ds. Rodzin

KOMUNIKAT DELEGATA BISKUPA PŁOCKIEGO DS. STAŁEJ FORMACJI DUCHOWIEŃSTWA

Komisja Duchowieństwa Konferencji Episkopatu Polski organizuje na Jasnej Górze, w dniach 24-27 stycznia 2022 roku, sesję rekolekcyjno formacyjną dla Ojców Duchownych Diecezjalnych i Dekanalnych, rekolekjonistów, spowiedników oraz wszystkich duszpasterzy. Miejsca noclegowe będą zarezerwowane w Domu Pielgrzyma na Jasnej Górze. Ewentualną obecność proszę zgłosić do Ks. Wojciecha Rzeszowskiego sekretarza wspomnianej Komisji, najlepiej na adres mailowy wojtas@gniezno.opoka.org.pl lub telefonicznie 608801208. Rekolekcje będą przebiegać według programu podanego niżej.

W imieniu Księdza Biskupa oraz własnym serdecznie zachęcam do udziału w tym spotkaniu.

Płock, dnia 30 grudnia 2021 r.

Ks. Bogdan Czupryn

Delegat Biskupa Płockiego ds. stałej formacji duchowieństwa

XXX SESJA FORMACYJNA DLA KAPŁANÓW

Jasna Góra, 24-27 stycznia 2022 r.

„Eucharystia tajemnicą posłania i chrześcijańskiego świadectwa”

Poniedziałek 24 stycznia 2022 r.

- 16.30. Powitanie i otwarcie sesji – Ks. Abp Józef Górczyński, Komisja Duchowieństwa KEP¹
- Komunikaty organizacyjne – Ks. Wojciech Rzeszowski – Sekretarz Komisji Duchowieństwa
- 17.00. Wykład inauguracyjny – Ks. Bp Szymon Stułkowski. *Kapłan „spętany” Eucharystią*
- 18.00. Kolacja
- 19.30. Liturgia Godzin – nieszpory z konferencją rekolekcyjną – ks. dr hab. Robert Skrzypczak²
- 21.00. Apel Jasnogórski – ks. dr hab. Robert Skrzypczak

Wtorek 25 stycznia 2022 r.

- 7.30. Liturgia Godzin – jutrznia z konferencją rekolekcyjną
- 8.15. Śniadanie
- 9.15. Liturgia Godzin /przedpołudniowa/ z konferencją rekolekcyjną
- 11.00. Eucharystia z homilią – Ks. Abp Józef Górczyński
- 12.15. Obiad
- 15.00. Wykłady
- 1. Ks. dr hab. Dominik Ostrowski: *Ars celebrandi*
- 2. Ks. dr hab. Wojciech Węgrzyniak: *Obecność i działanie Jezusa w Eucharystii na podstawie Ewangelii św. Jana*
- 16.15. Przerwa
- 16.45. Wprowadzenie prelegentów (jw.) do wspólnej refleksji i dyskusja
- 18.00. Kolacja
- 19.30. Liturgia Godzin /nieszpory/ z nauką rekolekcyjną
- 21.00. Apel Jasnogórski – Ks. Bp Paweł Socha

Środa 26 stycznia 2022 r.

- 7.30. Liturgia Godzin – jutrznia z konferencją rekolekcyjną
- 8.15. Śniadanie
- 9.15. Liturgia Godzin /przedpołudniowa/ z konferencją rekolekcyjną
- 11.00. Eucharystia z homilią – Ks. Bp Paweł Socha
- 12.15. Obiad
- 15.00. Wykład
- Ks. dr Jan Piechaczek: Aktualny program duszpasterski: *Eucharystia – od celebracji do misji i świadectwa*
- 16.00. Przerwa
- 16.30. Wprowadzenie do wspólnej refleksji i dyskusja
- 18.00. Kolacja
- 19.00. Liturgia Pokutna. Adoracja NS. Czas na celebrację sakramentu pojednania i pokuty
- 21.00. Apel Jasnogórski – Ks. Wojciech Rzeszowski

Czwartek 27 stycznia 2022 r.

- 7.30. Liturgia Godzin – jutrznia z konferencją rekolekcyjną
- 8.15. Śniadanie
- 09.30 Eucharystia z homilią – Ks. Abp Wacław Depo.

¹ Eucharystia i Apel w kaplicy cudownego obrazu na Jasnej Górze. Pozostałe spotkania w sali konferencyjnej

² Ks. dr hab. Robert Skrzypczak prowadzi wszystkie nauki rekolekcyjne

210

INFORMACJE KOORDYNATORÓW PROCESU SYNODALNEGO W DIECEZJI PŁOCKIEJ

1. W „Okólniku” oraz w E-Biuletynie przesyłamy propozycję nabożeństwa na zakończenie roku kalendarzowego 2021. Niech będzie to okazja do dziękczynienia za otrzymane łaski, także za rozpoczęty w Kościele katolickim proces synodalny.

2. Pierwsza niedziela miesiąca stycznia 2022 r. to dobry czas do modlitwy w intencji procesu synodalnego w Kościele powszechnym. W „Okólniku” oraz w E-Biuletynie przesyłamy tekst adoracji eucharystycznej oraz propozycję modlitwy wiernych. Prosimy także o odmówienie modlitwy synodalnej *Adsumus* na zakończenie każdej Mszy św.

3. Dziękujemy za głosy, które wpływają po spotkaniach rejonowych, za sprawozdania ze spotkań parafialnych rad duszpasterskich. Prosimy o zachęcenie wiernych do włączenia się w dyskusję na temat Kościoła i udzielanie odpowiedzi na piśmie do skrzynek synodalnych, na adres mailowy: synod@diecezjaplocka.pl lub na adres pocztowy Kurii Diecezjalnej Płockiej z dopiskiem „Proces synodalny”.

4. W związku z wydłużeniem przez Ojca Świętego etapu diecezjalnego, prosimy o **zachowanie skrzynek synodalnych w kościołach do dn. 31 stycznia 2022 r.**, a następnie przekazanie materiałów w nich złożonych do dn. 7 lutego 2022 r. Dobrą okazją do zbierania wniosków synodalnych będzie także odbywana w tych dniach doroczna wizyta duszpasterska. Dziękujemy Księżom i Wiernym za zaangażowanie we wspólne dzieło procesu synodalnego.

Płock, dnia 28 grudnia 2021 r.

Ks. Wojciech Kućko
Witold Jacek Wybult
Diecezjalni koordynatorzy procesu synodalnego

211

PERSONALIA

Nominacje

1. Ks. mgr Hubert Jerzy Komorowski, proboszcz parafii pw. św. Macieja w Pawłowie, z dniem 20 grudnia 2021 r., mianowany ojcem duchowym księży w dekanacie dzierzgowskim, do końca obecnej kadencji.

2. Ks. mgr Stanisław Pietkiewicz, proboszcz parafii pw. św. Leonarda w Troszynie, z dniem 2 stycznia 2022 r., mianowany administratorem parafii pw. św. Wawrzyńca w Czermnie, pozostając jednocześnie proboszczem parafii Troszyn.

3. O. Wiesław Marek Wiśniewski CP, proboszcz parafii pw. św. Stanisława Kostki w Przasnyszu, z dniem 22 grudnia 2021 r., otrzymuje przedłużenie nominacji na posługę delegata Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich ds. zakonów męskich na terenie diecezji płockiej, do dnia 31 grudnia 2024 r.

Zwolnienie

Ks. mgr Marek Pszczółkowski, proboszcz parafii pw. św. Jana Nepomucena w Duczyminie, z dniem 20 grudnia 2021 r., na własną prośbę, zwolniony z funkcji dekanalnego ojca duchownego księży w dekanacie dzierzgowskim.

Płock, dnia 30 grudnia 2021 r.

Ks. Dariusz Rogowski
Notariusz

Kuria Diecezjalna Płocka

Płock, dnia 30 grudnia 2021 r.

Nr 2840/2021

Ks. Piotr Gryboszczka

Za zgodność